

Životopis pana Josefa Kulvaita

Zpracovali: Helena Dohnalová a Tereza Kušková

Pedagogické vedení: Sabina Steigerová

Škola: ZŠ Mendelova

Pan doktor Kulvait, kterého jsme zpovídaly jednoho sychravého listopadového odpoledne, se narodil roku 1928 v Mladé Vožici, městečku nacházejícím se asi 17 kilometrů od města Tábor, kde vyrůstal s maminkou, tatínkem a starším bratrem.

Tatínek byl nejprve stavby vedoucím, později se stal dokonce starostou města, maminka mu pomáhala jako jeho sekretářka.

Protože byl pan Kulvait velmi bystrý a dobře se učil, nastoupil dne 1. září 1939 na gymnázium.

Na dobu během druhé světové války si dobře vzpomíná. Jako nejtěžší zmiňuje jednu konkrétní událost z doby těsně před koncem války.

Dne 6. května 1945 se na náměstí v Mladé Vožici stala tragédie. Němečtí vojáci se stále nechtěli smířit s výsledkem války, „kopali“ kolem sebe do poslední chvíle. Nechali svolat všechny muže z obce na náměstí. Celkem jich bylo něco přes tisíc. Dvacet pět jich na místě zastřelili. Tehdy šestnáctiletý pan Kulvait a jeho o tři roky starší bratr vyvázli jen velkou náhodou.

„My jsme byli na kopci, a protože jsme šli na náměstí z jiné strany, pravděpodobně by nás Němci

zastřelili, kdyby se nás nezastal pan doktor, který měl perfektní německý dialekt a všechno jim vysvětlil a oni nás nechali. Dodnes si pamatuji jeho jméno. Jmenoval se doktor Šťastný.“

Nejhorší chvíle ale zažíval v době obsazení Ruskou armádou. A ačkoli vypráví některé vzpomínky s úsměvem, jednoduché to pro něj rozhodně nebylo.

„Škola byla obsazována Ruskou armádou, a tak jsme se museli učit v hospodách, protože jen tam bylo volno. Moji spolužáci nosili běžně do výuky zbraně a profesori je prosili, aby stříleli až po výuce.“

Po maturitě na gymnáziu odjel studovat do Prahy na lékařskou fakultu. Promoval roku 1952 a pracoval jako lékař na praxi, poté jako kardiolog. Lékařské profesi se věnoval celý život. Na plese ve Vinohradské nemocnici potkal svoji budoucí ženu, se kterou se roku 1961 oženil. Mají spolu dceru Danielu, o které vypráví srdečně a s láskou, stejně jako o své milované ženě, jež před lety zemřela.

Dnes pan doktor žije v Domově pro seniory na Chodově, rád čte, poslouchá rádio, dokonce nedávno poskytl rozhovor novinářům. Až na bolesti nohy, které jej trápí (způsobené vážnou autonehodou v roce 1983, po níž byl 14 dní v kómatu a musel prodělat několik operací), nemluví o věcech negativně. Bere sled prožitých událostí jako fakt, s čímž mu pomáhá i víra.

Ačkoliv pan Kulvait prožil své dětství v době války, své mládí a dospívání v době okupace, vypráví svůj příběh s životní moudrostí a nadhledem. Rozhodně mu nechybí smysl pro humor, což je pro nás obdivuhodné. Za jeho moudré rady a odvalu vyprávět nám svůj životní příběh mu patří velký dík.